

عنوان مقاله:

ارزش مداری و فرهنگ پایداری در اشعار نوگرایانه پس از دوران دفاع مقدس در دهه های ۷۰ و ۸۰

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های اعتقادی کلامی، دوره ۸، شماره ۳۲ (سال: ۱۳۹۸)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۲۲

نویسندگان:

علی ترحمی

علی عشقی - دانشگاه آزاد اسلامی، سبزوار

ابوالقاسم امیراحمدی - دانشگاه آزاد اسلامی، سبزوار

خلاصه مقاله:

شعر و ادبیات هر کشوری متناسب با تحولات سیاسی و اجتماعی دچار تغییر و دگرگونی می شود. چرا که ادبیات و شعر با حوادث اجتماع رابطه ای عمیق و پیوندی ناگسستنی دارند. این موضوع در ادبیات ایران نیز قابل لمس و محسوس است. دو واقعه ی عظیم؛ یعنی، انقلاب اسلامی و دفاع مقدس در ادبیات ایران دگرگونی بسیار زیادی ایجاد نمود و تقریباً تمام حوزه های شعر فارسی از جمله، مضامین نوگرایانه در قالب های سنتی مانند «غزل» و «شعرنو» و «سپید» دچار تحول عمیق گردید. موضوعی که این مقاله، تلاش دارد تا در قالب «بررسی ارزش مداری و فرهنگ پایداری در اشعار نوگرایانه پس از دوران دفاع مقدس و دهه ۷۰ و ۸۰» مورد بررسی قرار دهد. لذا پس از بسط فضای مفهومی موضوع تحقیق، به تبیین ارزش مداری و فرهنگ پایداری در این دوران پرداخته و آن را در اشعار پس از دوران دفاع مقدس بررسی می کند. مطابق با مستندات ارائه شده در این مقاله، روش تحقیق، توصیفی-تحلیلی و روش گردآوری اطلاعات در آن، کتابخانه ای می باشد. یافته های این مطالعه، حاکی از آن است که اولاً به نظر می رسد شرایط پس از جنگ باعث شده تا شاعران درون مایه ها و مضامین نو و جدیدی را در جهت حفظ ارزش ها و فرهنگ مقاومت در سروردهای خود بویژه قالب های نوبه کار گیرند. ثانیاً؛ ادبیات پس از جنگ را بایستی دوران بازپروری و شکوفایی ادبیات مقاومت دانست که در آثار مستند دوران دفاع مقدس تجلی یافته و می تواند منبع الهام و انگیزه مقاومت و رواج فرهنگ ارزش مداری تلقی گردد. ثالثاً با پیروزی انقلاب اسلامی، به دلیل نیاز انقلاب و جنگ به زبانی حماسی و تپنده قالب های نو توفیق زیادی پیدا نکردند؛ اما با فاصله گرفتن از جنگ، شعر نو در قالبهای آزاد نیمی و سپید حضوری فعال دارد و اوج این حضور در دهه های ۷۰ و ۸۰ می باشد.

کلمات کلیدی:

شعر، انقلاب و جنگ، ارزشمداری، فرهنگ پایداری، نوگرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1880552>

